

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-41Cpr/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7223202697
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7223202697.2

Uznesenie

Mestský súd Košice sudcom JUDr. Beátou Oreničovou v spore žalobkyne : JUDr. Marcela Košová, MPH. , nar. XX.X.XXXX , bytom A. XX, XXX XX B. C. D., zastúpená JUDr. Annou Lacovou, advokátkou, so sídlom Pražská 4, 040 11 Košice, proti žalovanej : Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice, štátna príspevková organizácia, so sídlom Rastislavova 785/43, 041 90 Košice – mestská časť Juh, IČO: 00 606 707, zastúpená Alena Zadáková & spol, advokátska kancelária, so sídlom Kováčska 32, 040 01 Košice, o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I. Schvaľuje zmier v nasledovnom znení :

- Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 4.370 eur brutto s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 790 eur od 1.4.2023 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.040 eur od 1.5.2023 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.540 eur od 1.6.2023 do zaplataenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru.
- Žalobkyňa má proti žalovanej právo na náhradu trov konania v celkovej výške 2.400 eur , ktorú sumu žalovaná uhradí právnej zástupkyňi žalobkyne JUDr. Anna Lacovej, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru.

II. O výške zaplataenia (doplataenia) súdneho poplatku v lehote 30 dní na účet Mestského súdu Košice rozhodne súd osobitným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodne žalobou doručenu bývalému Okresnému súdu Košice II dňa 8.3.2021 pod č.k. 41Cpr/2/2021 domáhala určenia, že výpoveď z pracovného pomeru pre nadbytočnosť zo dňa 22.9.2020, s účinnosťou od 1.10.2020, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 1.10.2020, je neplatná a pracovný pomer žalobkyne so žalovanou trvá. Zároveň sa domáhala náhrady mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku 3.184 eur odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť, od 1.2.2021 do dňa, od ktorého jej začne prideľovať prácu podľa pracovnej zmluvy, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.184 eur, počnúc odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej mesačnej náhrady mzdy, pričom deň splatnosti mzdy je najneskôr v posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca .

2. O žalobe bývalý Okresný súd Košice II rozhodol rozsudkom sp.zn. 41Cpr/2/2021 zo dňa 24.2.2023 . Určil, že výpoveď žalovanej pre nadbytočnosť zo dňa 22.9.2020 s účinnosťou od 1.10.2020, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 1.10.2020, je neplatná, pracovný pomer žalobkyne u žalovanej trvá. Nárok na náhradu mzdy súd vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.3.2023.

3. Vylúčená časť žaloby o náhradu mzdy na samostatné konanie bola ďalej vedená

na Mestskom súde Košice pod sp.zn. K2-41Cpr/1/2023. O náhrade mzdy súd rozhodol rozsudkom sp.zn.41Cpr/1/2023-138 zo dňa 20.9.2023 tak, že :

I. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 41.083,85 eur brutto s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.030,23 eur od 1.4.2022 do zaplataenia, zo sumy 3.030,23 eur od 1.5.2022 do zaplataenia, zo sumy 3.030,23 eur od 1.6.2022 do zaplataenia, zo sumy 3.030,23 eur od 1.7.2022 do zaplataenia, vo výške 5,5 % ročne zo sumy 3.030,23 eur od 1.8.2022 do zaplataenia, zo sumy 3.030,23 eur od 1.9.2022 do zaplataenia, vo výške 6,25 % ročne zo sumy 3.303,23 eur od 110.2022 do zaplataenia, zo sumy 3.030,23 eur od 1.11.2022 do zaplataenia, vo výške 7 % ročne zo sumy 3.030,23 eur od 1.12.2022 do zaplataenia, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 3.030,23 od 1.1.2023 do zaplataenia, zo sumy 3.030,23 eur od 1.2.2023 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 3.030,23 eur od 1.3.2023 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.240,23 eur od 1.4.2023 do zaplataenia, zo sumy 990,23 eur od 1.5.2023 do zaplataenia, zo sumy 1.490,23 eur od 1.6.2023 do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku,

II.V prevyšujúcej časti žalobu zamietol,

III. Priznal žalobkyni proti žalovanej nárok na náhradu trov konania zo sudom priznanej sumy v rozsahu 100 %, IV. Zaviazal žalovanú zaplatiť na účet Mestského súdu Košice súdny poplatok vo výške 1.465 eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 6CoPr/1/2024-186 zo dňa 5.3.2024

potvrdil rozsudok Mestského súdu Košice zo dňa 20.9.2023 č.k. 41Cpr/1/2023-138 vo výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a to v rozsahu nároku za obdobie od 1.2.2021 do 27.1.2022, v rozsahu nároku na valorizáciu a náhrady príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie. V prevyšujúcom rozsahu zamietavého výroku II., týkajúceho sa nároku za obdobie od 1.2.2023 do 30.4.2023 a vo výroku III. rozsudok zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Vychádzajúc z uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 20.9.2023 nadobudol právoplatnosť vo výroku I a vo výroku IV dňa 25.10.2023 . Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplynulo, že Rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/125/2019, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal, bolo zrušené Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 331/2019 z 19.11.2019, na ktorý poukázala žalobkyňa. V súvislosti s tým vytkol súd prvej inštancie, že pri svojom rozhodnutí nezohľadnil dôvod (neplatného) skončenia pracovného pomeru a nezisťoval, prečo zamestnávateľ neumožnil zamestnancovi pokračovať v práci po tom, ako mu zamestnanec oznámil, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával resp. nezisťoval, či na strane zamestnávateľa nastali také skutočnosti, ktoré mu objektívne znemožnili, aby zamestnancovi umožnil pokračovať v práci, a zároveň mu objektívne znemožnili uspokojiť mzdové nároky zamestnanca. Rovnako nezisťoval, či žalobkyňa vykonávala prácu zodpovedajúcu jej kvalifikácii, zdravotnému stavu a schopnostiam, či pracovala nadčas alebo s mimoriadnym vypätím a pod.

5. Predmetom ďalšieho konania v zmysle rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.3.2024 zostal nárok žalobkyne na náhradu mzdy za obdobie od 1.2.2023 do 30.4.2023 a rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze sp.zn. I. ÚS 331/2019 z 19.11.2019

vyslovil právny názor, že „za predpokladu, že zamestnávateľ v rámci konania, v ktorom zamestnanec uplatňuje nárok na náhradu mzdy v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru, uplatní nárok na zníženie alebo nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, je hranica voľnej úvahy súdu pri rozhodovaní o takomto nároku limitovaná rozhodnutím súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru na základe výpovede, okamžitého skončenia pracovného pomeru alebo skončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Pri takomto rozhodovaní preto treba vychádzať z konkrétneho dôvodu toho-ktorého spôsobu skončenia pracovného pomeru stanoveného v § 59 ods. 1 písm. b) až d) Zákonníka práce a so zreteľom na tento konkrétny dôvod zistiť, prečo zamestnávateľ neumožnil zamestnancovi pokračovať v práci po tom, ako mu zamestnanec oznámil, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, resp. zistiť, či na strane zamestnávateľa nastali také skutočnosti, ktoré mu objektívne znemožnili, aby zamestnancovi umožnil pokračovať v práci a zároveň mu objektívne znemožnili uspokojiť mzdové nároky zamestnanca“.

7. Žalobkyňa v podaní zo dňa 27.3.2024 zotrvala na dôvodoch nesúhlasu so znížením náhrady za obdobie od 1.2.2023 do 30.4.2023. V Asociácii štátnych nemocníc SR pracovala na základe Dohody o pracovnej činnosti od roku 2010 nepretržite, táto činnosť nemá charakter riadneho pracovného pomeru. Príjem za túto činnosť nemôže byť dôvodom pre krátenie náhrady mzdy,

keďže tento príjem mala žalobkyňa aj pred neplatným skončením pracovného pomeru a nemohol jej byť náhradou za mzdu, ktorú nedostávala pre zavinené správanie sa žalovanej. Práce vykonávané pre Univerzitu veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach boli vykonávané na základe Dohody o vykonaní práce, na základe ktorej vykonávala revíziu vnútorných predpisov v súvislosti s rozsiahlou novelou zákona o vysokých školách. Príjem, ktorý žalobkyňa poberala v období od 1.2.2023 do 30.4.2023 poberala len na základe vlastného pričinenia a tento príjem nemôže ani čiastočne plniť satisfakčnú funkciu, s ktorou zákonodarca počítá pri náhrade mzdy od zamestnávateľa, ktorý neplatne skončil pracovný pomer so zamestnancom. Žalovaná neumožnila žalobkyni pracovať, no súčasne prijala do pracovného pomeru minimálne 4 nových zamestnancov s právnickým vzdelaním, ktorí vykonávali práce, ktoré v pracovnom pomere vykonávala pre žalovaného aj žalobkyňa.

8. Náhradu mzdy za obdobie od 1.2.2023 do 1.4.2023 žalobkyňa vyčíslila v sume 4.370 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 790 eur od 1.4.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.040 eur od 1.5.2023 do zaplatenia, zo sumy 1.540 eur od 1.6.2023 do zaplatenia.

9. Na pojednávaní dňa 22.5.2024 strany sporu súdu oznámili, že uzavreli zmier v znení: 1. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 4.370 eur brutto s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 790 eur od 1.4.2023 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.040 eur od 1.5.2023 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.540 eur od 1.6.2023 do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu, 2. Žalobkyňa má proti žalovanej právo na náhradu trov konania v celkovej výške 2.400 eur, ktorú sumu žalovaná uhradí na účet právnej zástupkyne žalobkyne v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu. Zmier v uvedenom znení navrhli súdu schváliť.

10. Podľa článku 7 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), základnou povinnosťou súdu je viesť strany sporu k zmierlivému riešeniu sporu.

11. Podľa ust. § 148 ods. 1 CSP, žalobca i žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiernu sa má súd vždy pokúsiť.

12. Podľa ust. § 148 ods. 2 CSP, súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje. Neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými predpismi.

13. Podľa ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak dal zamestnávateľ zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

14. Podľa ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

15. Podľa ust. § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len priemerný zárobok) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa časť neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

16. Podľa ust. § 134 ods. 2 Zákonníka práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny

štvrtrok predchádzajúci štvrtroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrtroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa ust. § 134 ods. 4 Zákonníka práce, priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávných predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

15. Podľa ust. § 129 ods. I Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

16. Podľa ust. § 132 Zákonníka práce, ustanovenia § 129 až 131 sa vzťahujú rovnako na všetky zložky príjmu zamestnanca poskytované zamestnávateľom, ak ide o ich splatnosť, výplatu a vykonávanie zrážok.

17. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie so splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa ust. § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania.

19. V zmysle právneho názoru Krajského súdu v Košiciach predmetom tohto konania zostal nárok žalobkyne vyplývajúci z neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle ust. § 79 ods. I ZP – t.j. náhrada mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru žalobkyne u žalovanej za obdobie od 01.02.2023 do 30.04.2023. V okolnostiach prípadu pred začatím pojednávania dňa 22.4.2024 strany sporu oznámili súdu, že uzavreli zmier, ktorého znenie korešponduje s výrokovou časťou tohto uznesenia, obsah uzavretého zmiereu ju prílohou k zápisnici z pojednávania, ktorý zmier potvrdili sporové strany svojim vlastnoručným podpisom a žiadali zmier v uvedenom znení schváliť. Predmetom zmiereu bola aj dohoda strán o náhrade trov konania. Súd konštatuje, že predmet konania je spôsobilým predmetom súdneho zmiereu. Obsah stranami navrhnutého zmiereu nie je v rozpore s právnymi predpismi, priznaná náhrada trov konania je v súlade s Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 331/2019 z 19.11.2019, uzavretý zmier je v záujme sporových strán a vyjadruje vôľu strán sporu vyporiadať svoje vzájomné záväzkovo-právne vzťahy. Preto súd stranami navrhnutý zmier schválil.

20. O povinnosti žalovanej zaplatiť (doplatiť) na účet Mestského súdu Košice súdny poplatok súd rozhodne osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti výroku o schválení zmiereu odvolanie nie je prípustné (§ 357CSP).
Proti výroku o výške zaplataenia (doplatenia) súdneho poplatku osobitným uznesením je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.